

ADVENT 2. VASÁRNAPJA**B év**

1 – 4 oldal

Olv.: Iz 40,1-5.9-11 – 2Pét 3,8-14 – Mk 1, 1-8
 Keresztelő szent János bűnbánatot hirdet

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek!

Az, hogy a kedves Testvérek itt vannak ezen a reggelen, mindenképpen arról tanúskodik, hogy találkozni akarnak az Istennel. Komolyan gondoljuk azt, hogy erre a találkozásra szükségünk van, mert egyedül erőtlene vagyunk. Magára maradt a világ, mert nem kell neki az Isten.

Kérdés, hogy komolyan tudjuk-e venni az Isten befogadását?

Komolyan tudjuk-e venni azt, hogy Istennel többre vagyunk képesek, mint nélküle?

Külön-külön kell eldöntenie ezt mindenkinek.

Egyfolytában panaszkodunk, egyfolytában a gondjainkról, bajainkról beszélünk, és úgy tűnik, hogy nem találjuk a megoldást. Istennel hátha lehetséges ez? Már így mondom. Évszázadokon keresztül kijelentő módon hallhatták ezt a hívek: Istennel van megoldás az életünkben, van megoldás a világ gondjaira, bajaira. Ma mintha nem lenne megoldás. Talán az Istent kellene megint komolyabban vennünk. Tartsunk bűnbánatot.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Karácsonyra készülünk. Advent van. Múlt vasárnap, advent első vasárnapján ezt a fogalmat tisztáztuk magunkban: Adventus Domini. Az Úr eljövele. Ezt az egész időszakot ez a gondolat hatja át, hogy az Úr eljön. Karácsonykor azt ünnepeljük, hogy Isten nem külső szemlélője az emberi történelemnek, hanem szereplő lesz. A mi sorsunkat vállalja, a mi utunkat járja, életünket éli. Mindezt azért, hogy nekünk biztatást és bátorítást adjon, hogyan lehet, hogyan érdemes, hogyan kell Isten akarata szerint élni. Ezt a Szentírás így fogalmazza meg: „Eljött hozzátok az Isten országa!”

Az Úr eljön!

Karácsonykor azt ünnepeljük, hogy leszáll az ég a földre és valamiképpen egy szent történelem kezdődik. Üdvtörténetnek mondja ezt a keresztény teológia. Isten és ember közös története. Nem véletlen, hogy ma sokat foglalkozunk ezzel a kérdéssel, mert úgy tűnik, hogy ez az emberi történelem mindig hullámzott, hol közelebb az Istenhez, hol távolabb tőle. Hol engedték, hogy az Isten beleszóljon az életünkbe, hogy segítsen nekünk, hol meg lazán, büszkén, rátartian nem tartottunk erre igényt. Az elmúlt 2000 esztendő történetét ebből a szempontból is értelmezhetjük: mi emberek közelebb vagy távolabb az Istentől.

Most biztatást kaptunk, ószövetségi és újszövetségi biztatást, hogy az Isten eljön. Izaiás azzal vigasztalta az ő népét, - bajban voltak, egyébként az ember mindig bajban van, - hogy az Isten eljön hatalommal, erős királyként és jó pásztorként. Az Ószövetség és újszövetség határán Márk evangélista egy egészen más képpel fejezi ki ezt az igazságot. Keresztelő János üzenetét hallottuk az evangélista megfogalmazásában. Keresztelő János, mint az utolsó

próféta egyetlen feltételt állított a megrettent emberek elé, mert úgy szólt, hogy az félelmetes volt. Ha az emberek ki akarnak mászni a romhalmaz alól, az alól a romhalmaz alól, amely rájuk dőlt a saját bűneik miatt, a miatt a gondolkodásmód miatt, hogy csak magukra gondoltak és ez a fajta gondolkodás alátemette őket, akkor bánják meg bűneiket és napvilágra jöhetnek, élhetnek, nem kell elpusztulniuk magányukban, önzésükben a romok alatt. Most 2011-ben hallottuk ezeket az üzeneteket.

„Az Úr eljön!”

A kérdés az, hogy mi ezt hogyan halljuk?

A kérdés az, hogy hiszünk-e abban, hogy az Úr eljön?

Komolyan gondoljuk-e azt, hogy fontos az Ő eljövétele?

A Vele való találkozás életbevágóan fontos!

Az ember helyzete a mai világban

Nagyon érdekes a mai világban az ember helyzete. Erről már sokszor elmélgedtünk itt a templomban is. Tele van ma a világ azzal, hogy egy Isten utáni korban élünk. Az Isten meghalt. Az Istent mi öltük meg. Filozófiai irányzatok ezek. Most éljük Isten nélkül az életünket. Ez egészen sajátos helyzeteket teremt. Speciálisan magyar gondolatiságból származó megállapítás: roncsolt közegben vagyunk. Még csak azt sem mondja, hogy roncsolt világban élünk. Döbbenetes. Roncsolt közegben vagyunk. Ezt egy dramaturg, tanár, színdarab rendező mondja, amikor életbevágó kérdésekkel foglalkozik. Azt mondja, hogy a fiataljaink magányosak és kín-keseredtek. Ennek a következménye az, hogy egy éjszakára istenekké akarnak válni. Ebben az iszonyú helyzetben különböző szerekek kiterítetten etetik őket, ahogy a tyúkokat szokták a falusi udvarban, tálalják és lehet válogatni közöttük és megfelelő hatást érnek el vele, mert kiábrándultak, legalább egy estére, egy éjszakára istenekké akarnak lenni: istenek leszünk. Valamiképpen ez fogalmazódik meg. Egy sajátosan magyar oldalról megfogalmazott helyzet.

Az egész világunkban erről van szó. A gondolkodók azt mondják, hogy ideológiák utáni világban élünk, egy nagy vákuumban. Az ideológiák ma már nem hatnak. Az ideológiák nem érdeklik az embereket. Ennek van egy sajátos következménye, - talán meglepő, amit mondok, - az ember nem képes ideológiák nélkül élni. Akkor lenne képes, ha találkozna az Istennel. Akkor nincs szükség ideológiára. De, mert az Istennel nem egyszerű találkozni, ezért az ideológiák határozták meg az emberek életét. Ebben az értelemben ideológia a kereszténység is, de elsősorban nem az. A kereszténység nem vallás, a kereszténység Krisztus követése.

A XX. században az ideológiák csődbe jutottak, sajnos a mi keresztény ideológiánk is, mert a keresztény lelkiismeret nem volt eléggé erős. A keresztény lelkiismeret nem tudta megakadályozni azt, amit legalább meg kellett volna próbálnia. Ma is egyre többen azt mondják, hogy a keresztények alusznak. A keresztények hagyják, hogy a világ eseményei, történései sodorjanak. Mi is bent vagyunk a sodrásban. Még csak azt se vállaljuk, hogy kiálljunk a sodrásból a partra. Ez a probléma azért van, mert igazából nem engedjük be az életünkbe Krisztust. Itt lehetne beszélni a különböző ideológiákról, a nemzeti szocializmusról, a kommunizmusról. Ma kit izgat ez? Kit érint? Bizonyos értelemben sajnos az emberiség ideológiák nélkül sohasem tud élni, nem képes, mert az egyéni megtérésünk, az egyéni ígervényünk az nincs meg.

Jézus azért jön, hogy az egyéni életünket átalakítsa!

Mi a következménye annak, hogy ma már az emberek az ideológiát sem értik és ugyanakkor az egyéni életüket sem alakították át?

A mi Urunk eljön!
Jézus azért jön, hogy az egyéni életünket átalakítsa,
mert a világ olyan, amilyen én vagyok.
A világ olyan, amilyenek az emberi kapcsolataink.
A világ olyan, amilyen közösségeket létrehozunk.

Nincs magánügy, nincs privát élet!

Vigyázat, elhitették velünk azt, hogy a vallás magánügy. Nincs magánügy. Semmi sem, az én életem sem privát. Nincs magánügy, nincs privát élet. Tudomásul kell venni. Mi a következménye annak, hogy az ideológiák sem számítanak? Az, hogy elhatalmasodott az érdek, a magánérdek. Ennek következménye a közöny, a közömbösség, aminek a gyökere az értékek válsága. Az értékeknek nincs beleszólása az életünkbe. Egy ilyen világban jön a Krisztus? Egy ilyen világban élő emberek, mi várjuk a Krisztust? Magánérdek határoz meg mindent. Mindettől szenvedünk. Bankoknak van magánérdeke, a kölcsönöket felvevő embereknek van magánérdeke, a különböző társulások esetén az embereknek van magánérdeke. Nekünk, akik itt vagy ott adjuk el az életünket, jó értelemben, hiszen pénzzé tesszük az életünket, ha kell az életünk, ha igényeljük, ha szükség van rá. Magánérdek mindenütt, de amikor az értékrenddel baj van, akkor ez úgy elhatalmasodik, hogy megkérdőjeleződhet az emberek élete. Helye lehet televízióban és különböző fórumokon az aktív eutanáziának. Azt hangoztatják, hogy ehhez joga van az embernek. Csodálkozunk azon, hogy egyesek adott esetben fölbátorodnak.

Testvérek!

A kérdés az, hogy mi a harmadik évezred elején - hallgatva Izaiást, hallgatva Szent Márk evangélistát Keresztelő Jánossal kapcsolatosan - várjuk-e az Urat?

Igazi adventet élünk-e?

Akarjuk-e Isten országát létrehozni ezen a földön?

Akarunk-e emberhez méltó életet élni, jobbat, mint ami most van?

Jobbat, mint amilyen az Isten nélküli élet?

Mert nincs magán és nincs privát, csak közösségi élet van.

Izaiás azt mondja: eljön hatalommal, eljön, mint erős Király, eljön, mint jó Pásztor.

Utunk Jézus útja!

A mi találkozásaink során többször előjöttek ezek a fogalmak, amikor valaki a hatalmát arra használja, amiért kapta. Amikor valaki az erejét arra használja, amire való. Amikor valaki őrzője a másinak. Akkor ez valóban ígéret. Amikor valaki azt mondja, hogy az ember gondolkodjon másképpen, ahogy ezt Keresztelő János mondotta, vagyis vegye tudomásul, hogy az a fontos számára, aki éppen a legközelebb van hozzá. Mindig éppen az a fontos, aki legközelebb van hozzánk. Rá kell figyelni, vele kell kapcsolatot találni, vele kell együtt élni. Ez egy istenes világ. Ilyennek teremtetek bennünket. Csakhogy ehhez szükségünk van arra, hogy ismerjük Jézust, aki mindebben nekünk tanítást adott, aki mindebben példát adott. Szükségünk van olyan emberi példákra is, akik ezt komolyan gondolják. Úgy gondolkodnak, ahogy Jézus gondolkodott. II. János Pál pápa mondja: „Az utunk a másik ember.”

Készítsétek elő az Úr útját!

Azt jelenti, hogy utunk lesz egymáshoz, mert ezen az úton közlekedik az Isten, amely egymáshoz vezet bennünket.

Isten Jézus Krisztusban azt mutatta meg,

hogy a legbiztosabb út és ez kihagyhatatlan, Jézus útja.

Az ember még azzal sem elégedhet meg, ha a választottjaival van közösségben. Könnyű együtt élni azzal, akit választok. Hallatlan lehetőség, hogy azzal lehet közös életem, akit választok.

Az utunk az Jézus útja. Ez azt jelenti, hogy utunk van elsősorban azokhoz, akik csak azáltal mentődhetnek meg, ha mi elmegyünk hozzájuk. A peremre szorultakról van szó, akik kiszorulnak a közösségből.

Testvérek! Adventus Domini. A mi Urunk eljön. Vigasztaló nekünk ez az ígélet, vagy egyszerűen tudomásul vesszük, hogy egy fogyasztói társadalomban élünk, ahol előnyben vannak azok, akik gazdagok, akik sokkal olcsóbban tudják előállítani a termékeket és ez által sokkal olcsóbban tudják kínálni nekünk? Előnyben vannak azok, akik olyan szegények, hogy szinte éhbérért készek dolgozni és a gazdagok így elő tudnak nagyon olcsón állítani termékeket és olcsón tudják adni. Mi igazából nem találjuk a helyünket.

***Egy biztos, ha beengedjük Jézust az életünkbe, akkor új életünk lesz!
„Elérkezett hozzánk az Isten országa!”***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek!

Azt mondtam, hogy mi emberek ideológiák nélkül sajnos nem tudunk élni. Ez azért van, mert igazából nem engedjük be az Istent az életünkbe. Hiszen ha ez így lenne, akkor Isten uralkodna bennünk és fölöttünk. Akkor nem lenne szükség ideológiákra. De gyengék vagyunk, és éppen ezért ezek határozzák meg az életünket. A keresztény ideológiával kapcsolatosan a hitetlenek kiábrándultsága mondta: Krisztus igen, Egyház nem. Ez a mi bírálóunk. Krisztus igen az ő értékrendjével, de az egyháziak, a keresztények nem. Kérjük Istent, hogy uralkodjék a mi szívünkön, a mi gondolatainkon, a mi tetteinken.

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Adventi időben kívánom a Testvéreknek a jó gondolkodást, az istenes gondolkodást. A helyzet mindig ilyen volt, most sem nehezebb az élet, mint máskor. Lehet, hogy most még könnyebb mindenek ellenére, mint máskor, csak mi most élünk és a saját bőrünkön tapasztaljuk a nehézségeket. Egy biztos. Ha azt akarjuk, hogy a mi emberi életünk értelmes legyen, a mi emberi kapcsolataink értelmesek legyenek, akkor az értékeknek helyet kell adni a gondolkodásunkban, a világunkban. Ezeket az értékeket a mi felfogásunk szerint Jézus Krisztus jelenítette meg. Egyébként ezek mind olyan értékek, amik minden emberre igazak, akár hívő, akár nem hívő. Ráadásul, azzal, hogy hívőnek valljuk magunkat, még feladatunk is van. Nem csupán megjeleníteni ezeket az értékeket életünkben, hanem még minél több embert segíteni abban, hogy hozzájuk is eljussanak ezek az értékek. Ez az adventi idő erről szól. Sajnos, vagy a valós, vagy a vélt e világi tennivalóink általában ebben megakadályoznak bennünket. Ha őszinték vagyunk, akkor az esetek többségében nem a tennivalóink akadályoznak bennünket, hanem a rossz gondolkodásunk. Fontosnak tartjuk azt, ami nem is biztos, hogy olyan fontos. Kérjük Istent, hogy az értékeknek hitelt adjunk az életünkben és érvényre juttassuk őket.

+ Á L D Á S +